

Finansdepartementet
Enheten för digital infrastruktur och säkerhet

Stockholm
2023-06-02

Ert dnr
Fi2023/00943

Vårt dnr
2023/029

REMISSVAR

Delbetänkande En inre marknad för digitala tjänster

Näringslivets Regelnämnd (NNR) har tagit del av det aktuella förslaget och önskar lämna följande synpunkter. NNR tar inte ställning till förslaget i sak men har följande synpunkter kring utredningen av förslagens konsekvenser.

Av kommittédirektivet för utredningen framgår att ”Utredarens förslag ska utformas utifrån kostnadseffektivitet och så att företagens och myndighetens totala regelbörda och kostnader inte ökar mer än nödvändigt. När det gäller konsekvensbeskrivningar uttrycks särskilt, utöver att konsekvenserna av förslagen ska redovisas i enhetlighet med gällande förordningar för detta, att ”Utredaren ska redovisa förslagens konsekvenser för företagen, med särskild redovisning av hur små och medelstora företag påverkas.”

I delbetänkandet lämnas förslag på att PTS ska utses till behörig myndighet tillika samordnare för digitala tjänster i Sverige. Ytterligare två myndigheter, Myndigheten för press, radio och tv och Konsumentverket, föreslås bli behöriga myndigheter. När det gäller konsekvenser i form av ärendebörda anger utredaren att det inte är möjligt att bedöma dessa med precision och hänvisar till en rad osäkerhetsfaktorer.

En osäkerhetsfaktor som lyfts fram är antalet och storleken på etablerade leverantörer av förmedlingstjänster i Sverige där utredaren pekar på att det skulle kräva en faktisk utredning för att kartlägga vilka leverantörer som har sitt verksamhetsställe i Sverige. Det anges dock vara lämpligare att kommande utsedda myndigheter gör det då det lyfts fram att ”En sådan kartläggning framstår som en omfattande och utmanande uppgift, men det kommer att finnas bättre möjligheter för detta när utredningsbefogenheter finns hos myndigheterna.” Det redovisas i betänkandet vad utredningen kunnat utröna när det gäller antalet leverantörer av förmedlingstjänster i Sverige via bl a SNI-koder. Utredaren gör dock bedömningen att det saknas möjlighet att ta fram tillförlitliga beräkningar av antal företag med stöd av SNI-koder och anger att det inte heller finns något annat robust tillgängligt material för att göra sådana beräkningar. När det gäller storleken på de företag som berörs konstateras endast att varken organisationer/branschorganisationer och myndigheter som utredningen varit i kontakt med har kunnat lämna några uppgifter om detta.

NNR vill inledningsvis uttrycka att det hade varit önskvärt med en svensk konsekvensanalys av EU-förordningen när denna föreslogs och bereddes. Regelverket för kommittéer avseende konsekvensutredningar föreskriver visserligen inte att konsekvenserna av en förordning behöver redogöras för i en utredning. Vi anser dock att det är rimligt att ändå kräva att Sverige skapar sig en närmare uppfattning om vilka som kommer att beröras av EU-förordningen i form av antal och storlek. Det är också rimligt att regeringen inför beslut om bl a ansvariga myndigheter som ska ansvara för tillsyn och efterlevnadskontroll samt även senare kring bl a sanktioner har uppgifter om vilka ekonomiska konsekvenser som kommer att uppstå för dem som berörs av den nya EU-förordningen och föreslagna kompletterande svenska bestämmelser till denna. Inte minst för att kunna göra bedömningar kring tillämpningen och efterlevnaden av reglerna och om de sanktionsregler och de sanktioner som beslutas verkligen blir proportionerliga, effektiva och avskräckande (som 2. i artikel 52 i EU-förordningen anger). Det senare kan också få effekter för rättsvårdande myndigheter.

Det föreslås i utredningen att en utvärdering av ansvarsfördelningen mellan myndigheterna, resursbehov och finansiering bör göras senast i februari 2027. Då förordningen bygger på samverkan och samordning inte bara nationellt utan också internationellt bör också detta tas med i utvärderingen. NNR vill påpeka att det också från svensk sida efter en tid bör utvärderas vilka ekonomiska och andra effekter såväl EU-förordningen som den kompletterande svenska lagstiftningen som beslutas fått i praktiken för berörda företag och om syftet uppnåtts. Dessa erfarenheter kan också användas som input till den utvärdering som det uttrycks i EU-förordningen (artikel 91) att kommissionen ska göra senast den 17 november 2027 och därefter vart femte år. En sådan svensk utvärdering kan vara särskilt viktig om ingen nationell konsekvensanalys gjorts av EU-förordningen.

Näringslivets Regelnämnd

Christina Fors